

1969 ²⁵/₉ 16: 2. Bø. af F. t. L. om en Rigsdagskommission ang. Salg af Dansk Vestindien. 1970

Fremgangsmaade ed Øsalget kommer til at staa helt uafgjort hen, og at Uenigheden derom derfor næste med Nødvendighed vil bryde frem paa ny, ætte Sindene i Bevægelse og drage Sagen Langdrag, naar Kommissionen om kortere eller længere Tid er færdig med sit Arbejde. Forslaget fastsætter ganske vis ikke, at der skal afholdes Valg, og de maa vi betragte som et Fortrin i Forhold til det andet Ændringsforslag, men de aabner en Mulighed for, at Kravet derom senere, og maaske tilmed paa et endnu mere ubelejligt Tidspunkt, kan komme op. Ændringsforslagets Bestemmelser og Kommissionens Arbejde synes os derhøjkke ubetinget klare. I alt Fald forekommer det mig, at der mindst paa to Punkter, maaske paa tre, er nogen Strid mellem, hvad der staar i Betænkningen, og hvad der staar i Forslaget. Denne Side af Sagen skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa nu.

Mindretal, hvortil jeg hører, skal derfor anbefale det tredie Forslag, Regeringens, det, m paa alle Punkter maa siges at afgøre den klarest, hurtigst og med størst Hensyn til alle berettigede Interesser. Kædet ikke blive vedtaget her i Tinget, tjæder vi, at Lovforslaget i ændret Skille hurtigst muligt sendes videre; saa tigt, at det, om fornødent endnu i det Samling, kan blive behandlet i et Fæudvalg. Dette sidste Hensyn vil være afende for vor Afstemning.

Konservædidenten (Zahle): Det Udvalg, sohar behandlet det foreliggende Lovlag, har delt sig i tre Mindretal. Jeg ylder at takke det Mindretal, som sluttet sig til det forelagte Lovforslag anbefaler det vedtaget i ændret Selse. Hvad de to Ændringsforslængaar, skal jeg først gøre nogle Beminger til det, der er stillet af det konservative Folkeparti. Jeg hørte af den meerede Ordfører (Piper), som ogsaa talte det konservative Folkepartis Vegt Udgangspunktet for dette havde vært man ikke havde haft Lejlighed til tikkeligt at gøre sig bekendt med det ægte Forslag om Overdragelsen af Vestindiske Øer. Pludselig-

heden i dets Fremkomst var Aarsagen til, at man maatte kræve en Kommission. Jeg synes ikke, at dette Argument længere kan bringes til Anvendelse med nogen Vægt. Der er vist faa Spørgsmaal, som er blevet saa gennemdrøftet og har været Genstand for en saa indgaaende Behandling som Spørgsmaalet om Overdragelsen af de vestindiske Øer. Det har ogsaa foreligget for Rigsdagen nu allerede i meget lang Tid.

Hvad saa det Forslag angaar, som det konservative Folkeparti kommer til at opstille, maa jeg sige, at det forekommer mig, at Kommissoriet er redigeret paa en Maade, der stiller Kommissionen Opgaver, som vil være umulige for den i Løbet af 6 Uger og ogsaa uoverkommelige for den, selv om man dertil føjede en saadan kortere Frist af en Uge eller lignende, som min Kollega, Finansministeren, under sin Tilstedeværelse i Udvalget har stillet i Udsigt, hvis den skulde være nødvendig. Jeg kan derfor ikke tiltræde Enkelthederne i dette Forslag om en Kommission. Og hvad nu det principielle angaar, maa jeg ogsaa udtale min Beklagelse af, at der intet findes i Forslaget om, hvad der skal ske, naar Betænkningen er afgivet. Det vilde dog være højt uheldigt, om vi nu lod seks eller syv Uger forløbe med en Kommissionsbehandling og Afgivelse af en Betænkning og saa stod der, hvor vi nu staar. Det rimelige er dog at faa afgjort, hvorledes Fremgangsmaaden med Sagen i det hele taget skal være og faa taget en Beslutning, som kan bringe Ro om denne Sag. Jeg forstær af den Maade, hvorpaa det hele er opstillet fra det konservative Folkepartis Side, at det ikke ønsker Sagen gjort til Genstand for Valg, thi ellers vilde der jo fremkomme to Frister, først en seks Ugers Frist til Kommissionsbehandlingen og dernæst, efter at Betænkningen var afgivet, en Frist til Udskrivning af Valg.

Hvad Venstres Forslag angaar, da slutter det sig jo til Ministeriets Kommissionsforslag, kun at det tilføjer seks Ugers Fristen. Det ønsker ogsaa en Folkeafstemning og saa et Valg en Gang i Fremtiden — ja, samtidig med Folkeafstemningen —